

Op te bergen
in de band van
5 februari 2003

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit

gehouden op 13 januari 2003

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Vaststelling van de agenda	2
Presentatie Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme	2
Verslag van de vergadering van 25 november 2002	2
Ingekomen stukken	2
IPO-aangelegenheden	2
INTERREG-IIIB-project Town-Net	2
Bestuurlijke samenwerkingsovereenkomst Zuiderzeelijn	5
Concessieverlening openbaar vervoer	7
Woonplannen Drentse gemeenten en verdeling knelpuntenpot woningen	7
Sluiting	8
Toezegging	9

STATENCOMMISSIE RUIMTE, INFRASTRUCTUUR EN MOBILITEIT

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 13 januari 2003 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

F.A.J. Harleman (GroenLinks, voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
L. Bomhof (VVD)
J.W.M. Engels (D66)
A. Faber (CDA)
G.A.W. Fonk (VVD)
A.J. Gaasbeek (OSD)
Ch.C. de Haas (OPD)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
K. Jonker (CDA)
mevrouw H. Kamphuijs (PvdA)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
mevrouw J. Medema (OPD)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
K.H. Smidt (VVD)
A. Wendt (ChristenUnie)

Voorts aanwezig:

Joh. Dijks (VVD, gedeputeerde)
S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor
(CDA, gedeputeerde)
J. Kuiper (secretaris)
mevrouw Y.A. Alkema
mevrouw L. de Wit
L. Hoven

Afwezig met kennisgeving:

mevrouw J. Alberts (Ouderenpartij)
J.P. Sluiter (D66)
A.G.H. Peters (CDA)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering. Hij wenst eenieder een voorspoedig 2003.

2. Mededelingen

De heer VAN DER SCHOOT deelt mee dat mevrouw Alberts niet meer zal terugkeren in de commissie.

3. Vaststelling van de agenda

De heer BOMHOF wil een vraag stellen over de concessieverlening openbaar vervoer.

De VOORZITTER stelt voor daartoe gelegenheid te geven na afloop van de behandeling van de agenda dan wel in de volgende vergadering.

Aldus wordt besloten.

De heer KUIPER verzoekt om behandeling van agendapunt 10 ruim voor 16.00 uur, omdat hij dan ergens anders moet zijn.

De VOORZITTER zal naar bevind van zaken handelen.

De agenda wordt met inachtneming van het voorgaande vastgesteld.

4. Presentatie Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme (NNBT)

Mevrouw BUNICICH, directrice van het NNBT, geeft een toelichting op de organisatie en het Beleidsactieplan van het NNBT.

5. Verslag van de vergadering van 25 november 2002

Het verslag wordt conform het ontwerp vastgesteld.

6. Ingekomen stukken

6.1. Stroomgebiedsvisie Vecht-Zwarte Water, toegezonden bij brief van 28 oktober 2002, kenmerk 46/6.8/2002010518

De heer SMIDT wijst erop dat in omliggende provincies heftig wordt gediscussieerd over de stroomgebiedsvisies, terwijl zij in Drenthe in de commissies voor kennisgeving worden aangenomen. In ieder geval, zijn fractie zal echter de stroomgebiedsvisies beschouwen in het kader van het POP.

De VOORZITTER lijkt het dat een eventuele discussie ook beter zou kunnen plaatsvinden in de Statencommissie Milieu, Water en Groen.

Het stuk wordt voor kennisgeving aangenomen.

7. IPO-aangelegenheden

Geen.

8. Statenstuk 16, INTERREG-IIIB-project Town-Net

De heer FABER gaat akkoord met de geformuleerde doelstellingen. Zijn fractie verwacht er de komende jaren heel wat van.

De heer BAAS vindt dat het project een toegevoegde waarde heeft voor allerlei lopende projecten. Hij gaat er graag mee akkoord.

De heer FONK denkt er anders over. Hij vindt projecten waarbinnen de Europese profilering gestalte kan krijgen van belang, maar die moeten zorgvuldig worden gekozen. Een leadpartnership kan de positie van Drenthe in Europees verband versterken, maar dat mist hij een beetje. Voldoet een plan niet aan de criteria, dan is het niet denkbeeldig dat de ingezette activiteiten averechts werken en dat het beeld van de provincie schade oploopt. Het Town-Net-plan lijkt hem niet te voldoen aan de criteria. De onderbouwing is erg dun.

Als onzekere factoren noemt hij:

- de onzekerheid over de financiële bijdragen van de Ministeries van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) en van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (LNV);
- de onzekere cofinanciering door de ERDF en eigenlijk ook de gemeenten;
- het ontbreken van een planning van activiteiten en van te bereiken resultaten.

De te vergaren kennis lijkt hem al ruim aanwezig, zowel binnen het apparaat als in de regiovisies, maar ook bij externen. Lukt de cofinanciering niet, dan trekt het idee om in afgeslankte vorm door te gaan hem niet aan. Hij vraagt of het college voor 5 februari 2003 voldoende aanvullende informatie kan aanleveren om het standpunt van de VVD positief te beïnvloeden.

De heer ENGELS heeft de indruk dat met een nogal abstract verhaal met heel veel woorden wordt getracht uiteen te zetten welke strategieën of kwaliteitsprofielen moeten worden ontwikkeld. Het erbij halen van de stedenband Zuid-Drenthe komt geforceerd op hem over. Dat de provincie in principe al toezeggingen heeft gedaan, roept bij hem de vraag op in hoeverre er nog ruimte is om bij te sturen.

De heer GAASBEEK stelt, gelet op de tijdsplanning op bladzijde 5 van bijlage 1, vast dat de besluitvorming door de provincie als mosterd na de maaltijd komt. Hij vindt het gelet op het Samenwerkingsverband Noord-Nederland (SNN) vreemd dat twee noordelijke provincies, Fryslân en Drenthe, in dit geval afzonderlijk opereren. Hij vindt het ook vreemd dat een kleine provincie in dit project van een aantal grote landen de pretentie heeft de trekker van het project te zijn. Hij acht het beter dat de provincie zich concentreert op samenwerkingsverbanden die al bestaan. Ook kan beter worden samengewerkt met de twee provincies waarmee Drenthe samen regiovisies ontwikkelt, Groningen en Overijssel. Weer een nieuw project starten getuigt van hapsnap beleid.

De heer VAN DER SCHOOT stoort het het meest dat de positie van de burger zo onderbelicht is in het statenstuk. Het lijkt erop dat het subsidiespel het belangrijkste is. Het stuk is hem te vaag. Hij wil zich er niet aan binden.

De heer DE HAAS wil zich thans niet vastleggen, maar zal zich uitspreken op 5 februari 2003 in de staten. Hij wil van het stuk een B-stuk maken.

De heer LANGENKAMP sluit zich aan bij de wens van de heer Fonk om meer informatie vóór de statenvergadering. Als het een B-stuk wordt, heeft het niet veel zin er nu nog veel over te zeggen. Hij is eigenlijk vooral benieuwd naar de meerwaarde van het project.

Mevrouw HUISMAN is het eens met degenen die twijfels hebben bij het voorstel. Zij vraagt of het besluit in het vroegere statenstuk 882 over ruimtelijke kwaliteit hiermee komt te vervallen en wordt vervangen door het nieuwe plan. Zij ziet ook niet goed wat er wordt toegevoegd aan de procedures en plannen voor de regiovisies. Zij vreest voor een wirwar van stuur- en projectgroepen en voor een bureaucratisch waterhoofd.

Mevrouw DE VRIES memoreert dat bij het statenstuk ruimtelijke kwaliteit al is aangegeven dat zou worden geprobeerd een deel van de benodigde gelden uit Europese fondsen te halen. Dat wordt met dit voorstel gedaan. Een aantal in de bijlage genoemde punten wordt als het ware in projectvorm gegoten om in aanmerking te kunnen komen voor een INTERREG-subsidie. Projecten die in de INTERREG-aanvraag passen, zijn hier gebundeld. De ministeries beslissen er in februari over. Voordat een aanvraag kon worden ingediend, moesten er al contacten zijn geweest. Er moesten partners worden gezocht. Toen is al gekeken of de projecten passen binnen de criteria.

Dat pre-assessment heeft geleid tot een positief oordeel over inhoud en opzet. Voordat de provincie definitief weet of het geheel wordt goedgekeurd, moet zij € 30.000,- inzetten om het leadpartnership vorm te geven. De andere partners hebben Drenthe gevraagd dat leadpartnership op zich te nemen. Extra geld is niet nodig, want dat komt uit het Fonds ruimtelijke kwaliteit. Met het geld dat de provincie inzet kan een bijdrage van een miljoen worden gegenereerd, door cofinanciering door het ERDF. In januari/februari wordt duidelijk in hoeverre alle partners hun bijdragen leveren. De vooruitzichten zijn gunstig. Het is niet vreemd dat de stedenband Zuid-Drenthe bij het voorstel is betrokken, want dat is ook een kernzone.

Voor de deelneming door Drenthe is altijd een voorbehoud gemaakt dat de staten het voorstel moesten goedkeuren en dat de diverse projecten rond moesten komen. De burgers zijn er niet bij betrokken omdat de staten zich al hebben uitgesproken over de ruimtelijke kwaliteit. Het voorstel dat nu voorligt dient eigenlijk om van een dubbeltje een kwartje te maken. Meer informatie leveren is lastig, want er zijn bijna geen ervaringen met INTERREG-projecten voor ruimtelijke ordening. Als men concrete andere informatie wil, moet men ook aangeven welke informatie dat moet zijn.

TWEEDE TERMIJN

De heer BAAS had al begrepen dat het voorstel niets nieuws is, maar in feite een aansluiting op statenstuk 882. Hij ziet het probleem niet zo.

De heer FABER releveert dat de commissies zelf altijd vragen om korte, duidelijke stukken. Hij kan in het stuk wel degelijk kort omschreven vinden wat de doelen zijn. Hij probeert niet om een gedeputeerde uit zijn partij te verdedigen, maar vraagt zich af waarom het stuk niet duidelijk zou zijn.

De heer GAASBEEK maakt het niet uit of er geprobeerd wordt een gedeputeerde te verdedigen. Hij heeft ook niet gezegd dat het stuk onduidelijk was.

De VOORZITTER zegt dat de opmerkingen over een gedeputeerde van het CDA niet passen in het duale stelsel.

De heer LANGENKAMP leest in het stuk dat bij afwijzing door de subsidieverstrekker beoordeeld zal worden of het project wellicht in afgeslankte vorm toch doorgang kan vinden. Hij vraagt of de heer Faber daar niet uit kan afleiden dat het college niet zo heel veel waarde hecht aan het voorstel. Als men graag iets wil, heeft men daar zelf toch ook geld voor over?

De heer FABER gelooft dat niet. Hij vindt het helemaal niet gek dat het college nog een slag om de arm houdt. Hij vraagt of de heer Langenkamp bereid zou zijn een miljoen in te zetten voor dit onderdeel van het beleid.

De heer FONK gaat ervan uit dat de discussie op 5 februari 2003 wordt voortgezet. Hij heeft alle waardering voor de inzet van de gedeputeerde, maar ziet problemen bij criteria als inzichtelijkheid, meetbaarheid en controleerbaarheid. Hij vindt het voorstel te weinig concreet over de projecten die worden aangevat en zou daarom meer toelichting willen op die punten.

Mevrouw DE VRIES wijst erop dat in de bijlage al een aantal projecten zijn genoemd, zoals woonstrategie, werkstrategie en de groene mal bij Assen. Wat betreft de afrekenbaarheid van projecten is vermoedelijk geen instelling zo streng als de Europese Unie.

De heer FONK reageerde ook op uitdrukkingen als "wellicht doorgang kunnen vinden" en "in principe verdubbelt INTERREG het geld". Dat vindt hij vaag.

Mevrouw DE VRIES moet nu eenmaal eerst de aanvraag indienen. Voordat zij dat kan doen, moet zij weten of de staten daarmee akkoord gaan.

De heer FONK is bang dat er op basis van het plan dat het college wil inleveren geen Europees geld komt.

Mevrouw DE VRIES verzekert dat een aantal mensen in het provinciehuis bijna dagelijks bezig is om te zorgen dat het er wel komt. Die hebben er aardig zicht op door het pre-assessment.

De heer FONK zou graag hetzelfde inzicht hebben als het apparaat kennelijk heeft. Hij wil zijn verzoek wel preciseren.

Voor de heer ENGELS is onvoldoende duidelijk wat het probleem is als zonder dit project aan de regiovisies verder wordt gewerkt. Hij aarzelt nog steeds.

De heer GAASBEEK wil het antwoord van de gedeputeerde heroverwegen met de achterban.

De heer VAN DER SCHOOT wil op 5 februari 2003 zijn oordeel geven, na een gesprek met zijn fractie.

De heer LANGENKAMP leest in bijlage 1 dat het in te stellen regionaal stimulansteam voor de regio Groningen-Assen een alternatief kan vormen voor het bestaande kwaliteitsteam. Hij wil geen dubbel werk. Hij vraagt wat de meerwaarde is.

Mevrouw HUISMAN vraagt zich af welke controle-middelen de staten hebben als het geheel ondoorzichtig wordt. De afzonderlijke projecten zijn prima.

Mevrouw DE VRIES verzekert dat er geen extra organisatie in het leven wordt geroepen, tenzij men het leadpartnership zo wil zien. In de nota Ruimtelijke kwaliteit wordt het stimulansteam al genoemd. Dat stimulansteam is meer dan het kwaliteitsteam voor de regio Groningen-Assen. Er zitten mensen in die de kwaliteit naar een hoger niveau kunnen schroeven. Dat heeft een meerwaarde ten opzichte van het huidige kwaliteitsteam. Er wordt niets dubbel gedaan. De nota Ruimtelijke kwaliteit wordt met dit voorstel uitgevoerd. De projecten uit de nota Ruimtelijke kwaliteit die passen in de criteria van het INTERREG-project worden daarin betrokken.

De provincie probeert op die manier de bedragen die zij daarvoor beschikbaar heeft, te verdubbelen. Het enige dat in het voorstel extra wordt gevraagd, is de € 30.000,-- om het leadpartnership vorm te geven.

Het college wil sowieso doorgaan met het project, ook als wat minder geld beschikbaar komt dan waarop het nu rekt. De staten kunnen het college controleren doordat zij een tussenrapportage krijgen over het project Ruimtelijke kwaliteit.

De VOORZITTER stelt vast dat het statenstuk als een B-stuk naar de staten gaat. Hij adviseert de leden punten die onduidelijk zijn voor de statenvergadering met de ambtenaren door te nemen. Gelet op de tijd stelt hij eerst agendapunt 10 aan de orde. Vervolgens komt de vraag van de heer Bomhof, omdat de heer Swierstra er dan toch is.

10. Brief van de Stuurgroep Zuiderzeelijn van 18 december 2002 inzake besluitvorming over bestuurlijke samenwerkingsovereenkomst Zuiderzeelijn, toegezonden bij brief van gedeputeerde staten van 18 december 2002, kenmerk 51/KOMPAS/A2002012068

De heer KUIPER betoogt dat, hoe men verder ook over de Zuiderzeelijn mag denken, door alle partijen in het Noorden de beschikbaarstelling van € 2,73 miljard door de rijksoverheid altijd als heel gunstig is ervaren. Voortdurend zijn er echter geluiden dat er aan die € 2,73 miljard wordt geknabbel. Hij vraagt of er nog van uitgegaan kan worden dat dit bedrag door de landelijke overheid ingezet zal worden.

Mevrouw MELLINK stelt vast dat de verantwoordelijke gedeputeerde er nu niet is. Zij vraagt of het college schriftelijk gaat antwoorden.

De VOORZITTER acht het mogelijk dat de gedeputeerde nog komt.

De heer BOMHOF vindt het merkwaardig dat elk krantenberichtje of elke uitspraak van een politicus over de € 2,73 miljard zoveel stof doet opwerpen in de staten. Er is een brief van het kabinet van 18 december waarin zwart op wit staat dat het geld vrijgehouden wordt voor de Zuiderzeelijn. Hij meent dat alleen aan de bel getrokken moet worden wanneer het heel zeker is dat het anders wordt.

Mevrouw MELLINK ondersteunt die opmerking. GroenLinks moet de brief van de stuurgroep toch met veel genoegen hebben gelezen.

(De heer Swierstra verschijnt ter vergadering.)

De heer BOMHOF leest in de brief van de minister dat de conceptosamenwerkingsovereenkomst wordt aangescherpt met het oog op de risicobeheersing. Wellicht gebeurt dat eenzijdig. Hij vraagt of de provincies daardoor straks meer risico gaan lopen. Is dat dan van belang voor de uitvoerbaarheid van het project? Krijgen de staten een nieuwe conceptovereenkomst voorgelegd?

De heer KUIPER heeft zijn inbreng kort wil houden en is daarom hierop niet ingegaan. Op bladzijde 2 van de brief van de minister staat ook nog dat gezien de omvang van het project en de huidige economische situatie niet opportuun is om verdergaande verplichtingen aan te gaan. Hij vreest dat door dergelijke opmerkingen het hele project op losse schroeven kan komen te staan.

De heer GAASBEEK wijst op uitlatingen van de heer Klerk, directeur van ProRail, dat voor 100% in handen is van de overheid. De heer Klerk stelt dat aanleg van de Zuiderzeelijn op dit moment volledig overbodig is.

De heer ENGELS vraagt, wijzend op de wensen van de stuurgroep over betrokkenheid van de burgers en de toezegging in de vergadering van juni van de staten over de mogelijke inpassing van het referendum, wanneer het college klaar is met zijn studie daarnaar.

De heer SWIERSTRA constateert dat veel vaker over de Zuiderzeelijn wordt gesproken dan van tevoren werd gedacht. In de voorbije zomer had Almere wat stuiptrekkingen, waaraan wat moest worden gedaan alvorens men verder kon. Vervolgens werd het kabinet demissionair, hetgeen ook weer tot problemen leidde. De oorspronkelijke afspraken staan nog steeds overeind. Dat blijkt ook weer uit de recente brief van de minister van verkeer en waterstaat. Extra eisen en grote tegenvallers die niet al in de hoge risico-opslag van het project zijn verwerkt, zouden door de markt moeten worden geaccepteerd. Het bedrag dat de rijksoverheid heeft toegezegd, komt er gewoon. Het nieuwe kabinet zal de handtekeningen moeten zetten in het vervolgtraject, voor aanbestedingen, enz. Hij had liever gezien dat het vorige kabinet de zaken al had kunnen afronden, maar dat lukte niet door de houding van Almere. Overleg met burgers heeft niet zoveel zin als er nog geen definitieve duidelijkheid is. Er worden echter communicatieplannen gemaakt. Toegezegd is door het college dat het zal nagaan hoe het de bevolking meer bij de plannen kan betrekken, maar niet dat dit door middel van een referendum gebeurt. Er zullen regelmatig geluiden te horen zijn van instanties die er anders over denken, zoals ProRail.

Dat ProRail overal geld zoekt is best begrijpelijk, maar de uitspraken van ProRail zijn geen reden om niet te geloven wat het kabinet heeft geschreven.

De heer BOMHOF meent te mogen constateren dat de aanscherping van de risicobeheersing eigenlijk niets nieuws is en niet tot nieuwe consequenties leidt.

De heer SWIERSTRA weet niet anders dan dat de oorspronkelijke afspraken over de spreiding van de risico's hieronder zijn begrepen. Toen de onderhandelingen waren afgerond, heeft van rijkszijde een aanscherping plaatsgevonden. Wellicht wijst de minister ten overvloede nog eens erop, omdat nieuwe omstandigheden niet mogen leiden tot een verhoging van het bedrag van € 2,73 miljard dat het Rijk beschikbaar stelt. Zij zouden ook niet leiden tot een verhoging van de bijdrage door de regio. Wanneer door een van de partijen zelfstandig extra eisen worden gesteld, komen de kosten daarvan in principe voor rekening van degene die die eisen stelt. Er kan ook over een aantal jaren nieuwe wet- en regelgeving komen die kostenverhogend werkt. Het is dan aan het consortium om te zeggen of het de werken aanneemt of niet. Het project onderscheidt zich op dit punt sterk van de Betuwelijn en de HSL, waar veel van dergelijke risico's op de rijksoverheid terugslaan. De financiering is afgegrensd door hetgeen de markt heeft aangenomen.

De heer GAASBEEK verwijst naar de publieksavonden, waar de burgers zich zullen kunnen uitspreken. Die avonden kunnen informatie opleveren waarmee de stuurgroep haar voordeel kan doen. Hij vraagt of het niet beter zou zijn die avonden in de tussenfase te organiseren.

De heer SWIERSTRA zegt dat al publieksavonden waren voorzien in de verwachting dat het akkoord na de zomer zou worden getekend. Om praktische redenen is daarvan nu afgezien. Vele vragen kunnen nu niet simpel met "ja" of "nee" worden afgedaan. De publieksavonden worden nu later georganiseerd.

11. Concessieverlening openbaar vervoer

De heer BOMHOF dankt de commissie voor de coulance waardoor hij nu zijn vraag kan stellen. Hij zou graag meer weten over de planning van de concessieverlening dit jaar en het concept-Programma van eisen, waarom de commissie al eerder heeft gevraagd.

De heer SWIERSTRA deelt mee dat er thans hard wordt gewerkt aan het Programma van eisen. Het is de inspraak in gegaan. Het college van burgemeester en wethouders van Groningen, het college van de provincie Groningen en het college van de provincie Drenthe hebben een voorlopig standpunt ingenomen. Binnenkort worden de inspraakreacties beoordeeld. Het ligt in zijn voornemen om de commissie voor haar vergadering van 17 februari 2003 in kennis te stellen van de stand van zaken.

Het vaststellen van het Programma van eisen is overigens een verantwoordelijkheid van het college. Dat zal niet veel later gebeuren.

(De heer SWIERSTRA verlaat de vergadering.)

9. Brief van gedeputeerde staten van 6 november 2002, kenmerk 43/6.5/2002009694, inzake woonplannen Drentse gemeenten en verdeling knelpuntenpot woningen

De heer GAASBEEK vindt dit na de beleidsnota over wonen van het college een zeer instructief stuk. Dat het POP II in voorbereiding is, maakt dit onderwerp extra interessant.

De mogelijkheden die de knelpuntenpot de gemeenten bood, heeft de meeste gemeenten ertoe geleid zich te bezinnen op het eigen woningbestand. De gemeenten konden actief aan de slag met hun woonbeleid en dit afstemmen op de buurgemeenten, maar dat is nog niet zo'n succes. Soms werden vele wegen gevonden om de bewoners te betrekken bij de problemen. Bij veel plattelandsgemeenten blijkt het woningcontingent tot 2010, vermeld in het POP I, nu reeds geheel of gedeeltelijk opgesoupeerd te zijn. Daarom dient er zijns inziens in het POP II een soort knelpuntenpot voor onvoorziene ontwikkelingen te zijn.

75% van de knelpuntenpot blijkt te worden besteed aan de woonzorgcomponent.

Voor de plattelandsgemeenten blijkt herstructurering van het woningbestand belangrijk. Als specifieke dorpsgezichten geherstructureerd worden, kan het dorpskarakter worden aangetast. In sommige kernen worden bijvoorbeeld ook steeds meer open doorkijkjes dichtgebouwd.

Er wordt naar zijn oordeel veel te weinig gedaan voor starters. Hij denkt aan het verbouwen van niet meer gebruikte fabrieken, scholen en boerderijen buiten de dorpskommen. Misschien moeten er dan wat minder voorschriften zijn.

Hij vindt de brief van het college onduidelijk op het punt van doorstroming en levensloopbestendige woningbouw. Door doorstroming naar duurdere woningen zouden voor de kleine beurs meer woningen vrijkomen. Levensloopbestendige bouw is meer van de laatste tijd. Daarbij kan meer aandacht worden besteed aan duurzaam materiaal en energiebesparende maatregelen.

De laatste jaren was door de toegenomen welvaart een verschuiving te signaleren van de huursector naar de koopsector. Nu is er een kentering. Uit tabel 1 blijkt dat de aanvragen van de stedelijke gemeenten uit de knelpuntenpot voor 100% zijn toegekend en van de plattelandsgemeenten voor minder dan 90%, waarvan ongeveer een derde gedeelte in de reservepot. Het POP I wil de woningbouw op het platteland beperken. Toch is een redelijk woningarsenaal op het platteland belangrijk voor de leefbaarheid, mits men streeft naar landschappelijk bouwen. Wellicht kunnen in het POP II de plattelandsgemeenten meer faciliteiten worden geboden voor de hoofdkernen.

De VOORZITTER zegt dat de uitvoering van de Nota wonen een taak van het college is. Hij ziet eigenlijk niet in dat het college uitgebreid moet reageren.

De heer GAASBEEK zegt dat hij nu juist reacties van de mensen op de uitvoering van het beleid weergeeft. Als dat niet kan, kan beter gestopt worden met de dualisering.

De VOORZITTER merkt op dat de staten het recht hebben het college aan te spreken op punten waar het college het vastgestelde beleid niet conform uitvoert.

De heer GAASBEEK acht zijn inbreng van belang voor het POP II.

De heer LANGENKAMP wijst er nog op dat de helft van de gemeenten nog met de provincie overlegt welk aantal eigenlijk precies gebouwd is om tot de nulmeting per 1 januari 2003 te komen.

Mevrouw DE VRIES weet niet hoe de laatste stand van zaken is. Zij heeft echter het idee dat in de aanloop van het POP II aantallen worden gehanteerd waar de gemeenten achter staan.

De heer LANGENKAMP acht een goede en werk-bare nulmeting van groot belang. Men moet weten op welk punt men start. Dat gegeven zal heel essentieel zijn bij de regiodebatten en hoorzittingen.

Mevrouw DE VRIES bevestigt dat. Zij verzekert dat er straks geen verschil van mening meer zal zijn over de cijfers. Alle punten die de heer Gaasbeek noemt, komen aan de orde naar aanleiding van het POP II. De nieuwe systematiek zal ertoe leiden dat juist de gemeenten meer invloed krijgen op de keuze van de plaats waar zij gaan bouwen. De provincie gaat vooral aangeven waar dat beslist niet kan.

Als 90% van de aanvragen voor de knelpuntenpot door de plattelandsgemeenten is gehonoreerd en 100% van die van de stedelijke gemeenten heeft in ieder geval niets van doen met de verdeling die de provincie heeft gehanteerd, maar is dat gewoon een uitkomst. Het kan alleen maar betekenen dat een aantal projecten niet is goedgekeurd.

De heer SMIDT zegt dat wanneer de aanbevelingen van de Provinciale Commissie Stedelijke Vernieuwing en Wonen tot beleid worden verheven de paragraaf wonen van het verkiezingsprogramma van zijn partij heel goed is ingevuld.

12. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 15.53 uur.

TOEZEGGING

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 13 januari 2003 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 7 De heer SWIERSTRA zal de commissie in kennis stellen van het Programma van eisen concessieverlening openbaar vervoer nadat de inspraakreacties zijn verwerkt.